

Veronika Dušáková, *Václav a Klára Pacltovi jako protagonisté dělnického hnutí první poloviny 20. století*. Bakalářská práce FF JU, České Budějovice 2009, 51 s.

Posudek vedoucího práce:

Dělnické hnutí stále ještě patří k oblastem českého dějepisectví, které jsou studovány poměrně zřídka (v poslední době zvl. Jakub Rákosník) – samozřejmě je v tom zasuta také určitá obava z toho, jak k tématu přistoupit poté, co bylo zpracovávání těchto otázek zprofanováno v éře socialistického Československa svou jednostranností. O to více je třeba ocenit, že s námětem na bakalářskou práci tohoto typu přišla sama Veronika Dušáková, která si ve Státním oblastním archivu v Třeboni našla drobnou pozůstalost Václava a Kláry Pacltových.

Samozřejmě se tato práce potýkala s nutností reinterpretace starší literatury k dělnickému hnutí a dějinám KSČ z padesátých až osmdesátých let 20. století, přičemž novější literatury, včetně literatury metodologické, není mnoho (zvl. dílčí studie M. Pullmanna a J. Rákosníka k dělnické třídě, s níž autorka pracovala, cituje ji, opomenula ji však vložit do závěrečného soupisu literatury).

Sama Veronika Dušáková si potřebovala ozřejmit dějiny dělnického hnutí, včetně meziválečných dějin KSČ, také tím je dán značný prostor, který těmto obecným pasážím v bakalářské práci věnuje. Naopak při výkladu aktivit manželů Pacltových by mohla být leckdy mnohomluvnější – na druhé straně je třeba ocenit využití pamětníka, syna manželů Pacltových Jiřího.

Osud obou manželů je nesporně zajímavý po stránce individuální, samozřejmě tu dominuje Václav (legionář, nezaměstnanost, členství v KSČ, práce ve Francii, návrat do Československa, smrt v koncentračním táboře), zatímco manželka Klára byla převážně ženou v domácnosti, činnou však v KSČ až do své smrti počátkem padesátých let. Byl by to – při dalším průzkumu – nepochybně poutavý příběh i po stránce politické angažovanosti: leccos se tu dovídáme o jeho působení v Mladé Boleslavi, o jihočeském období se tu však hovoří jen v náznacích. V tomto směru by práce vyžadovala větší propojení individuálního osudu jednotlivce se směřováním

celého komunistického hnutí, ostatně ze závěru práce je patrné, že si to uvědomuje i sama autorka.

Po formální stránce je třeba zmínit, že Veronika Dušáková tu a tam zápasí s jazykovým vyjádřením. I v poslední, odevzdané, verzi bakalářské práce se nakonec nevyvarovala občasných stylistických neobratností, výjimečně i překlepů či chyb.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

Hodnocení: velmi dobře.

doc. PhDr. Bohumil Jiroušek, Dr.

České Budějovice 20. května 2009